

ROSENSTEIN, SAMUEL

Tal öfver majoren i armeen, capitainen vid armeens-flotta och chefen vid hof-jackt-hvarfvvet ... Johan Gustaf Adolph Nordenheim; hållit i Ulricæ Eleonoræ kyrka den 10 junii 1801, då des vapen sönderslo

Stockholm
1801 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

[NORDENHEIM, J.G. A.]

an ROSEN v. ROSENSTEIN, 3.

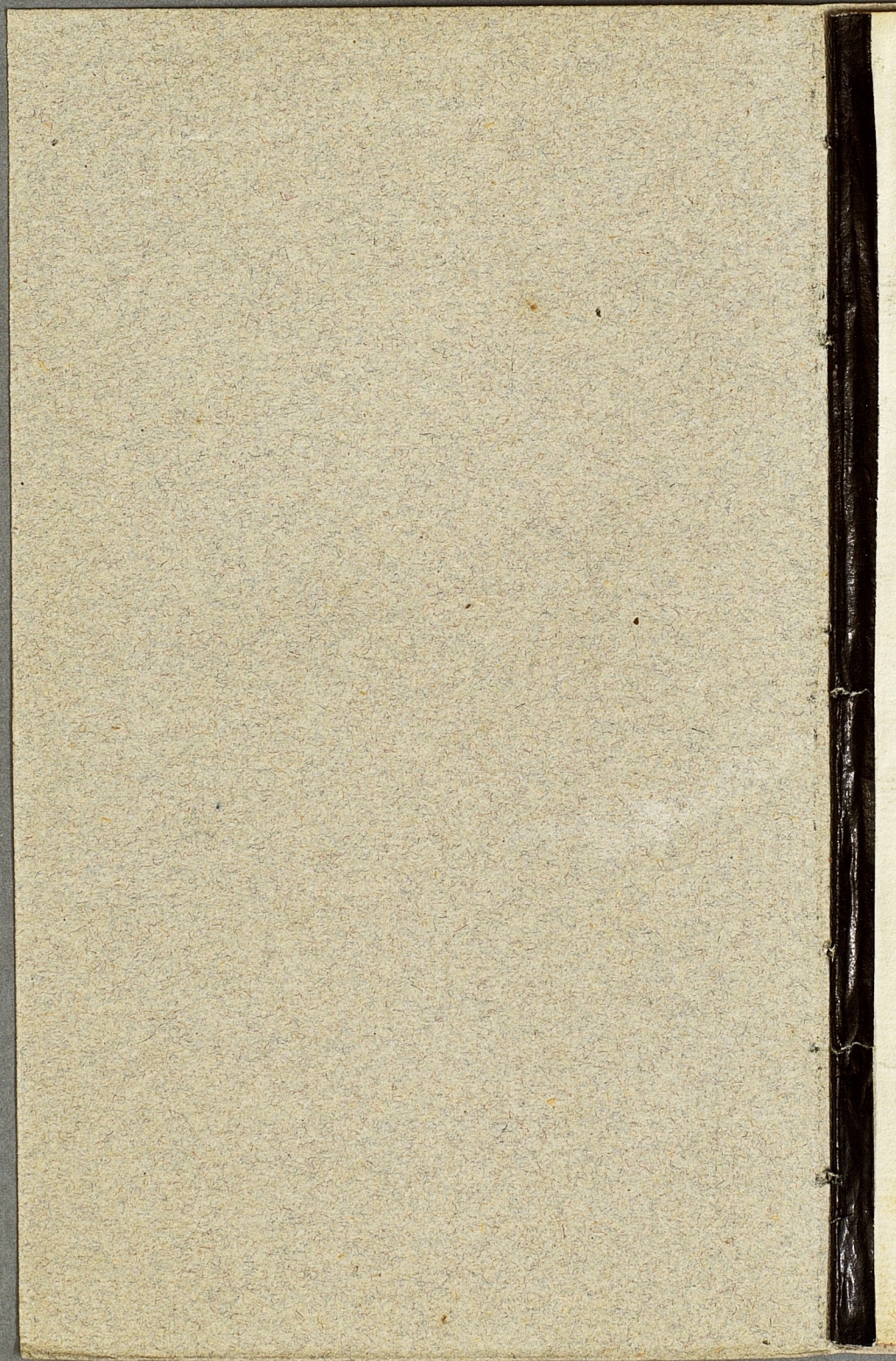
Bioy.

So.

(B)

1700-1829

Biogr.

Sw.

(Bx)

1700-1827

T A L

ÖFVER

MAJOREN I ARMEEN,
CAPITAINEN VID ARMEENS-FLOTTA
OCH
CHEFEN VID HOF - JACKT - HVARFVET
VÄLBORNE HERR

JOHAN GUSTAF ADOLPH
NORDENHEIM;

Hållit i Ulricæ Eleonoræ Kyrka

Den 10 Junii 1801,

Då

DES VAPEN SÖNDERSLOGS

AF

SAMUEL ROSENSTEIN.

STOCKHOLM,

TRYCKT I KONGL. TRYCKERIET, 1801.

1801

JOHANN GUSTAV ROSENSTEIN
VON DENNEN

Das Jahr 1801

ROSENSTEIN

1801

Vi se nu för våra ögon et nytt offer åt Förskräckelsens Konung. En Medborgare bortryckt i sina bästa dagar. Oförtrutenhet, mandom och styrka måste vika för den röst som tilfäde vår döde: *Skicka om dit hus, ty du måste dö och icke vid lif blifva.* Denna dom har blifvit affagd öfver Majoren Välborne Herr JOHAN GUSTAF ADOLPH NORDENHEIM. Den samma skal ofs alla som här äro närvarande öfvergå. Mätte de dageliga påminnelser om det öde som skal träffa alla blifva ofs en nyttig varning, at ej trampa förderfvets
ftig

flig och få lefva som hade vi gjort förbund med döden och förvetat oss med Helfvetet. Låtom oss intet glömma, at et sådant förbund alldrig kan ske utan vår egen skada, låtom den rysning vi känna för döden lända oss til förbättring, och då han ej skonar dem vi älska, låtom oss med vänskapens språk re-nadt af sanningen upoffra en stund åt **deras minne.**

Major **NORDENHEIM** föddes i Stockholm den 3:e Dec. 1754, af Capitain *Nordenheim* vid Artilleriet och des Fru *Ulrica Pryts*. Genom sin Faders tidiga bortgång och Moderns medellöshet, hade den unge

ge NORDENHEIM blifvit författ i den yttersta ufelhet om intet dåvarande Hofrätts-Rådet, sedermera Riks-Rådet Baron *Carl Ridderstolpe* uptagit honom i sit hus. Baron *Ridderstolpes* omsorg för vår Dödes ungdom gör hans minne förtjent af några Cypresser vid NORDENHEIMS Urna. Det tilhör mig ej här, at nämna huru denne Herre visade sig i Rikets allmänna värf, och den ömtolighet hvaraf vi oroas då frågan upstår om statsfaker förbjuder mig det. Sådana högmål böra således upskjutas til en aflägnare efterverlds granskning, om en sådan någonsin upkommer, som ej bäfvar at fåga sanningen. Vår tid kan blott våga
fys-

fyffelfätta sig, at med den erkänsla
 vi äro skyldige mennisko - vännen
 uphöja den välgörande anda som
 styrde Riks-Rådet *Ridderstolpe* uti des
 enskildta lefnad. Denna visade sig
 hos honom förnämligast emot ung-
 dom. Jag har svårt för, at göra
 uppskattning emellan barmhertighets-
 verk, och jag önskade at se mensk-
 lighet vexla kring hela mensklighe-
 ten. Men af all frikostighet ser jag
 ingen som kan medföra et renare
 nöje, än den som åtager sig ung-
 domens vård. Den måtte förlänga
 ålderdomens dagar, då den så
 godt som införlifvar honom med de
 yngre. Huru intagande är ej den
 tankan för en hederlig man: Jag
 skal

skal bereda för Staten en värdig
 Medborgare: jag skal utstaka för
 honom förtjenstens väg, och så myc-
 ket min magt förmår skal hans
 dygd belönas af lyckan. Huru mån-
 ga lyckfäliga stunder njuter han ej
 under detta bemödande. Huru ljuf-
 ligt blifver det icke för honom at
 möta den ynglingens ögnakast, som
 med glädjens blickar helfar sin Val-
 görare! I dennes anletsdrag lyser ej
 begäret at för egen vinst upoffra
 vänskapen. Nej, erkänslan finnes der
 målad med et behag, som värtalig-
 hetens konst ej förmår beskrifva,
 men som af ädla hjertan med lif-
 lighet kännes. Riks-Rådet *Ridder.*
Stolpe blef på detta fätt mer än en
 gång

gång lycklig. Flere Ynglingar hade at tacka honom för sin upkomst. Ibland dem var NORDENHEIM, hvilken sedan han af denne Herre njutit upfostran, blef år 1767 genom des försorg antagen vid Ost-Indiska Compagniet. Då han i trenne år tjent vid detta Verk, blef han den 31 Dec. 1770 Archlie-Mästare vid Arméens-Flotta.

Innan jag företager mig, at vidare nämna om NORDENHEIMS befordringar vid Flottan, vil jag anmärka den omständigheten i hans lefnad, at han gjort åtta Resor til Ost-Indien. Huru mycken Sjöman-na-erfarenhet måtte han icke genom

nom et få träget arbete hafva förvärfvat! Min okunnighet förbjuder mig, at vara vidlyftig i detta ämnet, men min aktning för all slags förtjenst tvingar mig, at här uttrycka en önskan, som min kärlek för Fäderneslandet mer än en gång fält. Den, at Sjö Officerare ej ville fky de tilfalleu som gifvas, at på Handels-Fartyg vinna de kunskaper som et lyckligt fredslugn förbjuder dem at förvärfva på Kronans Skepp. Jag önskade, at fördomen ej måtte gifva dem et förvilladt begrepp om sin värdighet, och at det tålefättet: *Jag är Officer, jag vil ej blifva Köpman*, måtte en dag kunna utstrykas utur Sjömännernes Ord-bok.

Men

Men på andra sidan önskade jag, at Rikets Förfvarare til sjös blefve mera upmuntrade af fina Landsmän och at sparsamhets - andan ej måtte underhålla en ovilja, som jag anser intet kunna förenas med Fäderneslandets väl. Men jag återkommer til Major NORDENHEIMS lefverne.

Den 29 April 1778 erhöill han Konungens Fullmägt, at vara Fendrick vid Arméens - Flotta. 1785 den 18 Maji blef han Lieutenant.

Hans sista Ost-Indiska Refa hindrade honom, at i Kriget emot Ryssland bivista något Fältteg. Han hemkom ej förr än 1789 om hösten och den 6 Febr. 1790 blef han

han commenderad til Vester-Norrland under dåvarande Öfverste-Lieutenant nu Amiral *Stedingks* befäl, at derstädes förhyra Sjöfolk. Under denna Expedition feck han befallning, at genast begifva sig til Stralfund, för at som Capitain taga befälet på Pråmen *Hector* och med densamma öfvergå til Kriget. Då han var i Stralfund feck han den 6 April Konungens Fullmagt til Capitain. Han affglade från Stralfund, men möttes af ordres, at gå til Stockholm, emedan Freden var sluten. Om han som Krigsman derigenom beröfvades tilfälle, at ådagalägga prof af sin tapperhet och den erfarenhet han i sjöväsendet för-

förvärfvat, borde han som Medborgare glömma denna förlust och förbyta saknaden i glädje.

Hans skicklighet feck likväl både belöning och utrymme at under Fredslugnet visa sig, då han 1794 den 19 Maji blef Major i Arméen och Chef för Konungens Jackt-Hvarf. Med hvad nit, drift och ordning han intil sin död förestått detta Hvarf, derom instämma med alla åsyna vittnen af hans möda, de mäkt hedrande vittnesbörd utaf Förmän.

Redan förut eller år 1792 den 29 November hade NORDENHEIM trädt i gifte med Mademoiselle *Marg-*
ga-

gareta Gustava Eichorn, Dotter af Saffians - Fabriqueuren här i Staden *Melcker Johan Eickorn* och des Fru *Maria Elisabeth Westerberg*. Den lyckan han ägde at förenas med et Fruentimer af de älkansvärdaste egenkaper och at genom henne se sig Fader för en Son och en Dotter, blandades med smärta öfver Sonens bortgång. Dottern öfverlefver honom för at vara sin Moders glädje och trösta henne öfver den motgång hon redan i få unga år fått erfar.

Ehuru Major NORDENHEIM hade en stark kropps-byggnad var han dock de tvänne sista åren af sin lefnad

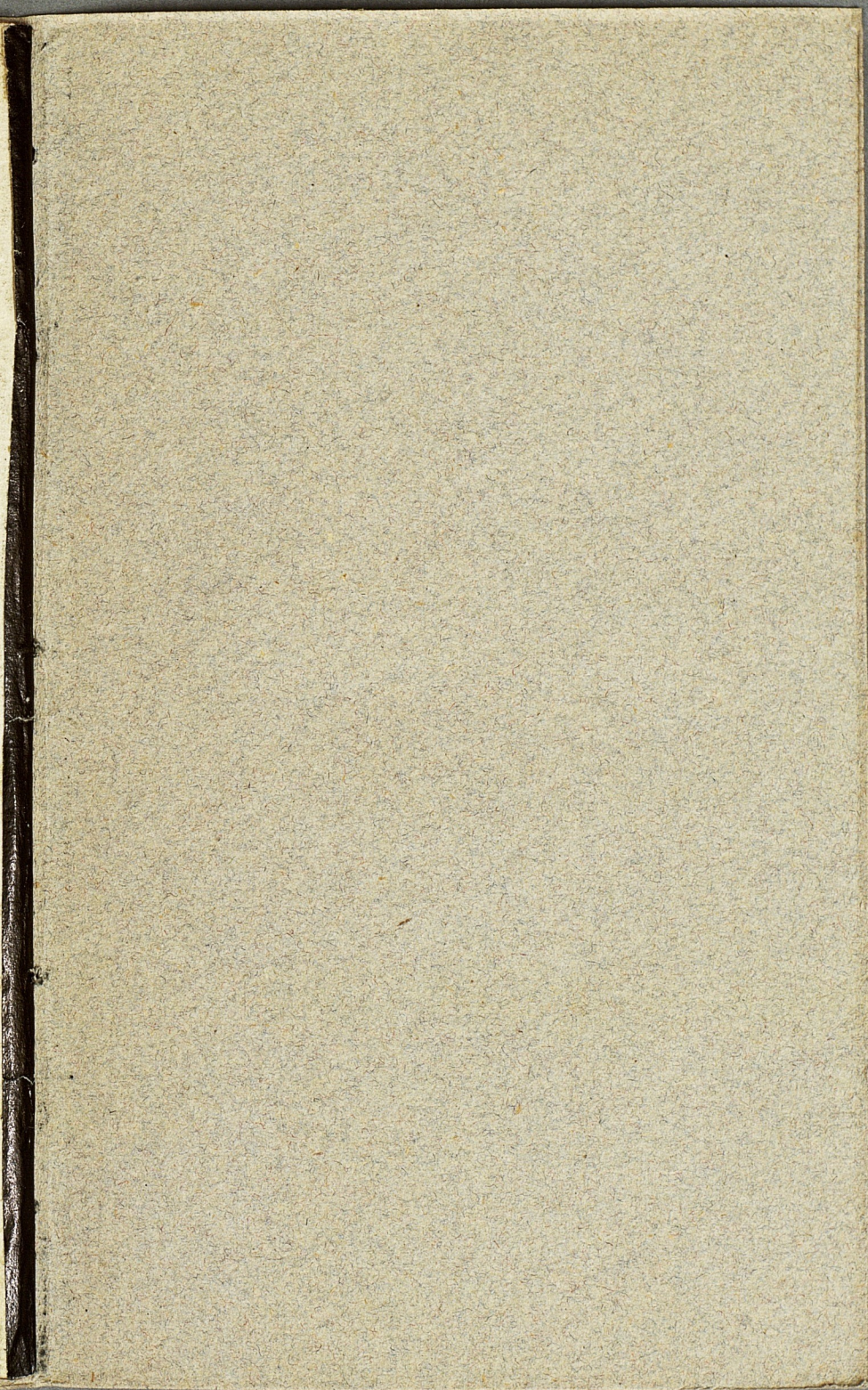
nad ganska sjuklig. Denna sjuklig-
 het tiltog märkeligen förleden vin-
 ter och gjorde des lif plågsamt til
 des det änteligen af döden släcktes
 den 4:e i denna månad. Med ho-
 nom flöts en Ätt som ledde sit ur-
 sprung ifrån en Idkare af den Ve-
 tenskapen, som syffelfätter sig med
 at lindra och bota mennisko-krop-
 pens plågor. Ibland andra talande
 bevis om den förste *Nordenheims* för-
 tjenster är uptäckten af en Helfo-
 brun ej långt ifrån Stockholm. Kun-
 de Sonsonen ej finna bot vid den
 Källa der Farfadren lärt så många u-
 flingar, at dämpa deras smärtor? Nej,
 han skulle samlas til sin Ätt och lefva
 i et lif der dödlighetens lidande up-
 hör.

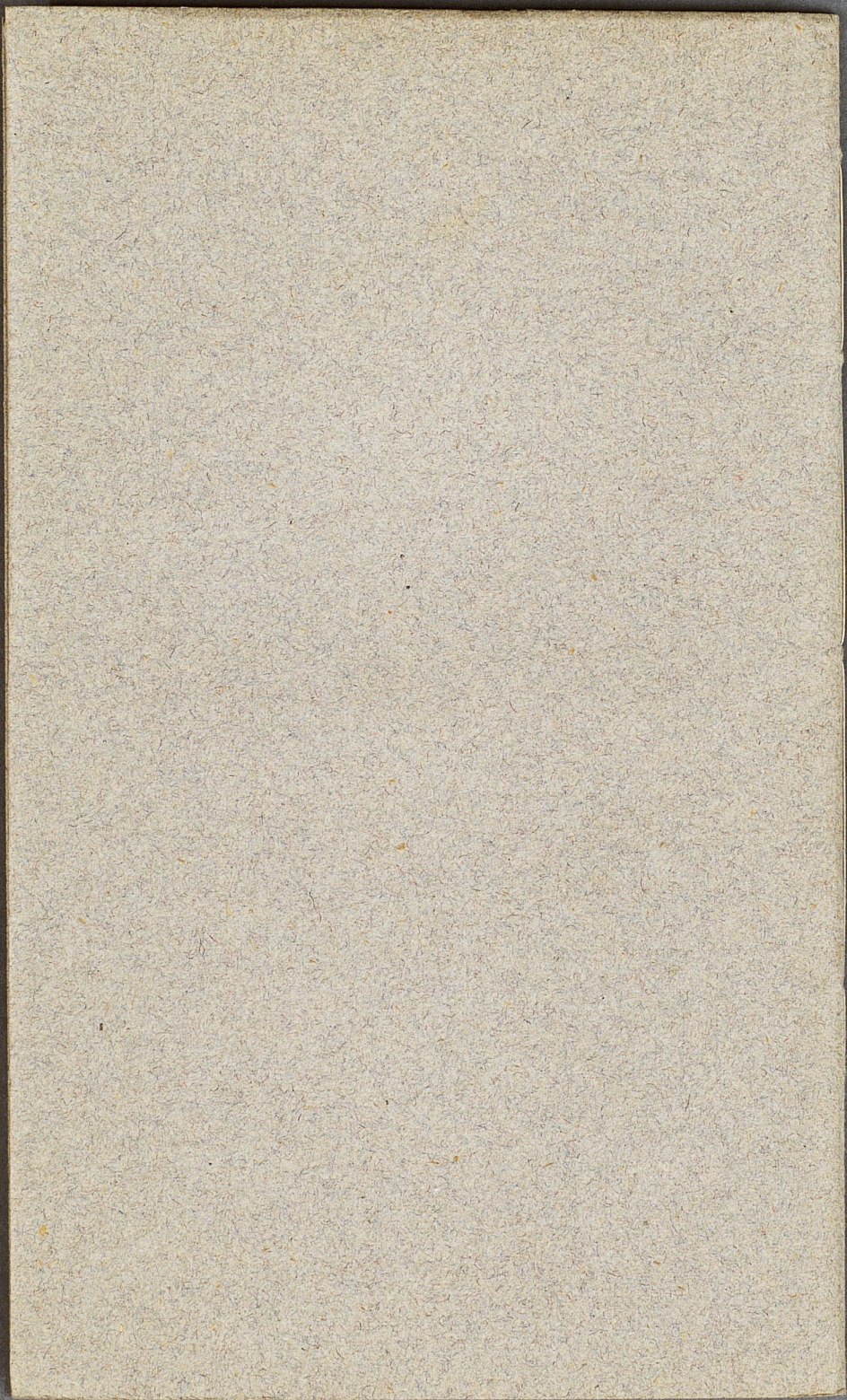
Se-

Sedan aflägsenheten och fluteligen döden skiljt NORDENHEIM ifrån sin Befordrare, nödgades han genom egen möda och omsorg arbeta sig utur torftighet. Denna omständighet synes hafva haft en stor verkan på daningen af hans caractère. Han ägde de dygder, som et verkamt och på bergning omtänksamt lif tilskapar. Om med dem äfven felvoro förknippade, så är det menklighetens allmänna lott, och menniskors skyldighet, at glömma dem. Hans gerningar hafva redan blifvit granskade vid en rättrådigare Domstol, än dem någon af vårt slægte kan uprätta; Åtanken af denna Domstol bör hos oss upväcka glädje, då vi befinna,

finna, at våra svagheter der afdömas med mildhet; men vigten af den räkenkap vi skola göra bör tillika väcka bäfvan. Inträdet för denna Himmelska Rätt är et stort föremål för mennisko-tanken och vid en dödligs bortgång kunna ej de dödlige vara kalla. Intagen af denna föreställning, fätter mig mit och mensklighetens tilkommande öde, Evighetens vidd och Domarens Majestät i en helig häpenhet, så at ingen bör undra om min röft aftager och mina händer darra, *då jag krossar detta Sköldemärke.*

---

www.books2ebooks.eu